

NATURRESERVAT

Lullefjellet naturreservat

Lullefjellet naturreservat ble opprettet ved kongelig resolusjon 21. desember 2000 med hjemmel i lov av 19. juni 1970 nr 63 om naturvern.

Området er vernet for å bevare et skogområde med alt naturlig plante- og dyreliv og med alle de naturlige økologiske prosessene.

Reservatet ligger i et svakt kontinentalt område som er av de mest innlandspregete områdene i landet. En av Nordens største kalkfurskoger inngår i området, og området har en uvanlig rikdom på arter av blomsterplanter, moser, lav og sopp. Området regnes også for å ha en rekke estetiske kvaliteter.

Beliggenhet

Lullefjellet naturreservat ligger i Skibotndalen i Storfjord kommune. Området er lett tilgjengelig fra E78, 8 km sør for Skibotn sentrum.

Naturgitte forhold

Skråningene i nordvest og omkring Lullesletta består i det vesentlige av "kalkstein", kalkspatmarmor og kalkspatglimmerskifer, mens skråningene i søraust er fattige og gneisdominerte. Naturreservatet ligger i et av de mest innlandspregete områder i landet med lite nedbør, varm sommer og kald vinter.

Vegetasjonen er fattigst i gneisområdet i sør. Nordskråningen av Brennfjellet med amfibolitt er fattig, men rikere enn gneisen. Skiferområdet rundt Stolpefjellet er tydelig rikere, mens de midtre områdene med kalksteinen har aller rikst planteliv.

I området finner vi hovedsaklig skogkledde, sør- og vestvendte lier og bekkedaler mellom dalbotnen og skogrensa. Furskogen dominerer, men det vokser bjørkeskog i fuktigere og høyreliggende deler av området.

De mest oppsiktsvekkende vegetasjonsformene er kalkfurskogene.

Området har i alt ti forskjellige bestander av kalkfurskog, to store og åtte små.

Hva er en kalkfurskog

Det er særlig tre faktorer som skal til for å danne kalkfurskog: Kalkrikt mineraljordsunderlag, tørt og varmt klima. Kalkfurskogene er vanskelige å klassifisere fordi tilgangen på næring og vann varierer i jordsmonnet. Undersøkelser som er gjennomført i reservatet, har avdekket et stort utvalg av plantesamfunnstyper i området.

Kalkfurskogen i naturreservatet

Det er fire kalkfurskogstyper i området, som hver for seg preges av sine spesielle plantesamfunn:

- Type 1) Fjellkveke, sauesvingel og bergstarr-samfunn
- Type 2) Labbmosesamfunn
- Type 3) Sauesvingelsamfunn
- Type 4) Raudflangresamfunn

Felles for disse fire typene er at de er tørkepregete, såkalte xerophile kalkfurskoger. Årsaken til tørkepreget finnes i terrengmessige forhold, for

eksempel slik det finnes i den sørvendte gryta som dannes av Bærdalen og de bratte skråningene rundt. Slike tørkepregete kalkfurskogstyper er av svært høy vitenskapelig verdi.

Kalkfurskogen i Lullefjellet naturreservat regnes for å være en av de mest verdifulle lokalitetene i Norge. Den har rik orkidéflora og her finnes mange spesielle arter både av orkidéer, fjellplanter, moser, sopp og lav. De fleste bestandene av kalkfurskoger finnes i Bærdalen, mens den største bestanden finnes i skråningen ovenfor Lulleborg. I liene rundt Lullesletta finnes kalkfurskog i veksling med en rekke andre vegetasjonstyper, som lågurtskog, kalkbjørkeskog, gråor-heggskog, ospeskog, reinrosesamfunn, kalkrike kilder, rik- og ekstremrikmyrer.

Annet planteliv

Området er enestående i vegetasjonssammenheng og kan ikke erstattes av noe annet område i Norden. Dette gjelder først og fremst utforminga av de ulike kalkfurskogstypene, men også på grunn av andre kalkkrevende vegetasjonstyper. På grunn av både spesielle utforminger og variasjonsbredde har området stor vitenskapelig verdi. Lullefjellet har en svært rik flora med uvanlig mange plantearter, flere sentriske fjellplanter, som kantlyng, lapprose og sibirkoll, og mange mosearter. I tillegg finnes mange spesielle arter av sopp og lav.

Vegetasjonskontrasten i området med kalkfurskoger i sørvendte lier og sentriske fjellplanter på nordsiden av åsene i omtrent samme høydenivå er unik også i nordisk sammenheng.

I Lullefjellet naturreservat møtes flere planter med ulik geografisk utbredelse. Det gjelder både arktiske arter, sentriske fjellplanter og sørlige arter, samt en lang rekke østlige arter og noen planter med vestlig utbredelse.

Dyreliv

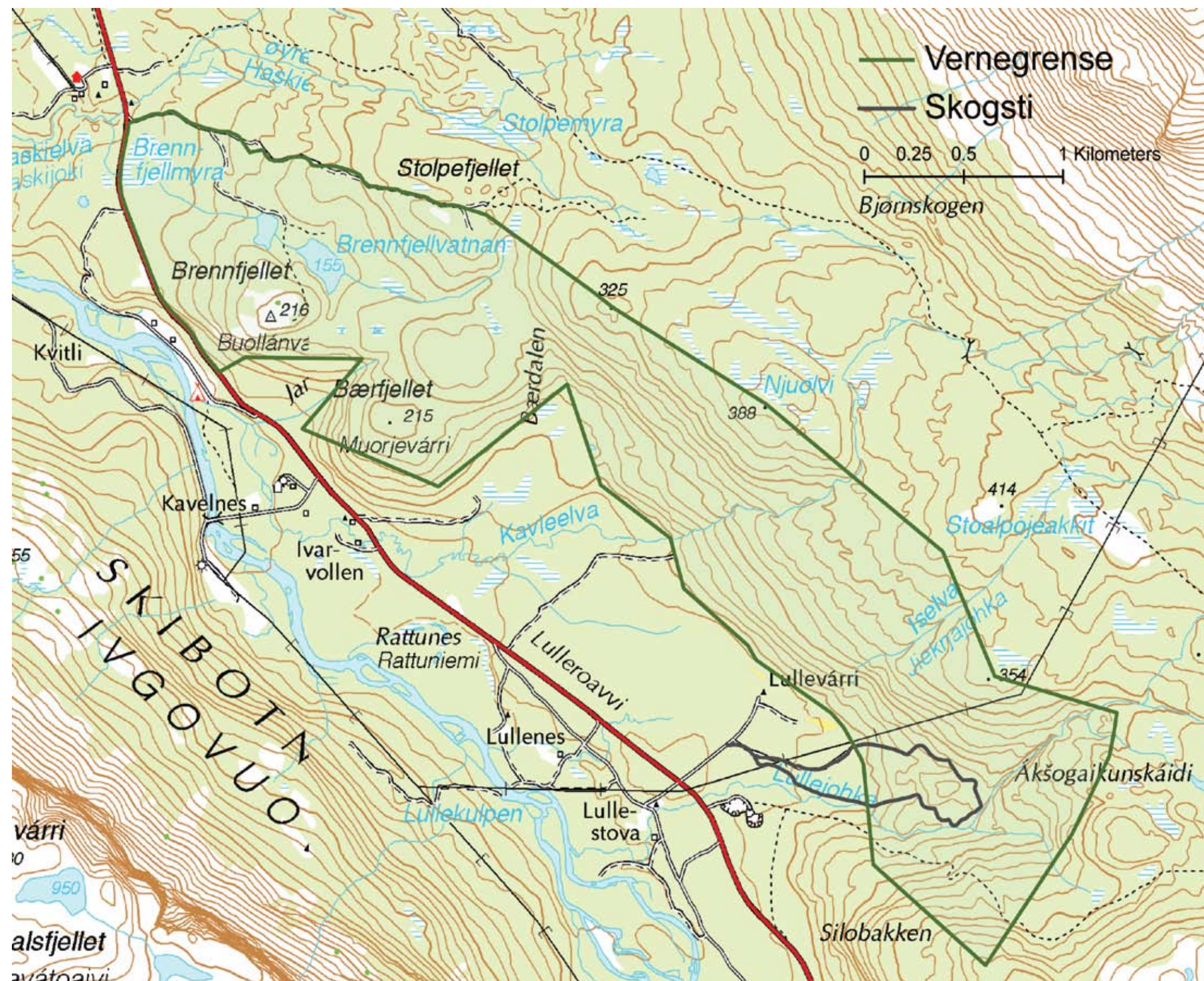
Området er viktig for flere viltarter. Gaupe bruker dette området mye. Også jerv besøker området. I tillegg har bjørn hatt hi i denne delen av Skibondalen den senere tid.

Elg og storfugl finnes i området. Elgen har vårbeite i Bærdalen og trekker gjennom de sentrale deler av området.

Noen regler

Du er velkommen til naturreservat, men legg merke til følgende bestemmelser:

- Du kan gå hvor du vil, på føtter eller på ski. Motorisert ferdsel er forbudt, unntatt på traktorvei sør for Kaveelva.
- Sanking av bær og matsopp er tillatt.
- Du kan tenne bål, men husk det generelle forbudet mot bålbrening i skogsmark i tida 15. april til 15. september. Bruk helst eksisterende bålplasser. Småved kan tas til ved, men unngå tørrfuruer.
- Rydd opp etter deg og ta med søpla hjem.
- Dyrelivet, herunder hi, reir, hekke-, yngle- og gyteplasser er fredet mot skade og unødvendig forstyrrelse. Jakt etter viltlovens bestemmelser er tillatt.
- Fiske er tillatt etter gjeldende fiske-regler. Husk jaktkort og fiskekort.
- Vegetasjonen, herunder døde busker og trær, er vernet mot skade og ødeleggelse.
- Området er vernet mot inngrep av enhver art. Løse kulturminner skal ikke flyttes eller fjernes.
- Du kan ta med deg hund, men husk bånd-tvang i perioden 1. april til 1. september.

FORVALTNING OG OPPSYN
Fylkesmannen i Troms, Miljøvernavdelingen.
www.fylkesmannen.no, tlf.: 77 64 22 00
SNO/Fjelltjenesten, Statskog,
www.statskog.no, tlf.: 07800